

pod względem ilościowym, jakościowym i ekonomicznym pod kątem ewentualnego zagospodarowania.

Ciepło systemowe i kogeneracja

Ciepłownictwo systemowe należy w Polsce do najważniejszych form zaspokojenia potrzeb cieplnych odbiorców indywidualnych (2013 r. – 243 PJ). Dodatkowo, ponad 37% wyprodukowanego ciepła przez przedsiębiorstwa koncesjonowane jest zużywane przez przemysł (2013 r. – 150 PJ). W związku z tym, iż produkcja energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji jest bezpośrednio zależna od zapotrzebowania na ciepło, należy CHP i ciepłownictwo traktować nierozłącznie. Ponadto cechą charakterystyczną ciepłownictwa systemowego, w odróżnieniu od systemu elektroenergetycznego i gazowego jest jego lokalny charakter - istnieje wiele niepołączonych ze sobą sieci ciepłowniczych. Ponadto taryfy przedsiębiorstw energetycznych koncesjonowanych podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa URE.

Moc zainstalowana (2013 r. – 56,5 GW) oraz roczna produkcja ciepła przedsiębiorstw koncesjonowanych (2013 r. – 395 PJ) w ostatnim latach stopniowo ulega zmniejszeniu. Jest to wynik postępującej termomodernizacji budynków, przebudowy lub wymiany sieci ciepłowniczych oraz wynik energooszczędnych zachowań odbiorców. Przedsiębiorstwa energetyczne, aby rekompensować mniejsze zapotrzebowania na ciepło już przyłączonych odbiorców dokonują inwestycji w nowe odcinki sieci ciepłowniczej tak, aby móc podłączać nowych odbiorców. W wyniku tych działań łączna długość sieci ciepłowniczych w Polsce (2013 r. – 20,14 tys. km) wzrosła o 16% w porównaniu do łącznej długości sieci ciepłowniczej w 2002 r.

Głównym paliwem stosowanym przez przedsiębiorstwa koncesjonowane od dziesięcioleci jest węgiel kamienny (2013 r. – 77%), a ciepło z OZE i gazu ziemnego w strukturze wytwarzania stanowi stosunkowo niewielką część (2013 r. – OZE 6,9%, gaz ziemny – 7,9%). Należy również zaznaczyć, że ponad 60% ciepła wyprodukowanego w systemach ciepłowniczych pochodzi z wysokosprawnej kogeneracji, co przekłada się na ok. 16% udział wyprodukowanej energii elektrycznej w CHP w krajowej produkcji energii elektrycznej ogółem.

3.2. Ocena sytuacji i wnioski

Elektroenergetyka i rynek energii

Pomimo obecnego spowolnienia dynamiki rozwoju gospodarczego kraju w związku z ogólnoswiatowym kryzysem, w niedalekiej przyszłości można spodziewać się powrotu gospodarki na ścieżkę szybkiego wzrostu, co implikować będzie wzrost zapotrzebowania na moc i energię elektryczną. Polska stoi zatem przed wyzwaniem związanym z koniecznością odpowiedniego dostosowania mocy wytwórczych do rosnącego zapotrzebowania oraz wymiany starych i wyeksploatowanych jednostek, przy jednoczesnym spełnieniu wymogów środowiskowych. Powyższe wskazuje na konieczność rozbudowy i modernizacji istniejącego potencjału wytwórczego, a także sieci przesyłowej i dystrybucyjnej, zwłaszcza w kontekście dekapitalizacji obecnie eksploatowanego majątku sieciowego.

W obszarze rynku energii elektrycznej w nadchodzących latach przewidywany jest dalszy wzrost poziomu konkurencji. Oferty przedsiębiorstw w coraz większym stopniu powinny uwzględniać potrzeby konsumentów energii, zarówno dotyczące ceny, jak i jakości obsługi. Przedsiębiorstwa energetyczne